

**Avskedspredikan av Thomas Loréhn i Vallentuna kyrka,
2:a söndagen efter trefaldighet 18 juni 2023**

Usch, vilket gäng!

Tullindrivare och syndare.

Riktigt obehagliga typer! Vad har Jesus med dem att göra?

Han kunde ju bara ha gått förbi tullindrivaren Levi, där han satt utanför sitt förhatliga tullhus.

Platsen där han gång på gång tvingade pengar av sitt eget folk och gav till romarna. De fick slita hårt för att ens få mat på bordet. Och Levi tog sedan det mesta ifrån dem.

En del av tullen hade han säkert smusslat undan till sig själv.

Därför levde han gott, medan dem han hade lurat fick svälta.

Men Jesus kunde inte bara gå förbi Levi. Han måste kalla honom till sig. "Följ mig".

Och Levi tvekade inte en sekund. Han steg upp och följde honom.

Jesus tycks ha en fallenhet för att hamna i dåligt sällskap. Bland tullindrivare och prostituerade. Bland alla slags syndare. Det verkar som om han lyckas locka till sig den allra värsta sortens människor.

Så kan det verka. Men det är inte sanningen.

Skillnaden är bara på ytan. Ingen av oss är bättre än tullindrivaren Levi. Vi är också syndare. Vi är alla trasiga inuti.

Några av oss är bättre än andra på att låtsas. Vi kan ge sken av att vara hela och rena. Vi framstår som felfria och välfungerande. Men fernissan är ack så tunn. Innanför skalet bor tullindrivaren Levi i både mig och dig.

Han som bara tänker på sig själv. Han som vill äta sig mätt, även om det sker på andras bekostnad. Han som ständigt sitter vid sitt tullhus, vakande likt Tolkiens Gollum över sina privilegier. Bunden till sin girighet, liksom Gollum var bunden till ringen. Det är Levi. Det är jag. Och det är du.

Synden bor i våra bröst och vi rår inte på den. Vi kan skyla över, men inte ta bort.

Det är inte fel att försöka dölja vår synd för andra. Det är ofta rätt. De skall inte behöva bära bördan av vårt mörker. De kan ha nog med sitt eget. Men där finns en förrädisk fallgrop med ödesdigra konsekvenser.

Risken är att jag börjar dölja min synd även för mig själv. Jag börjar tro att mitt tillstånd är ganska gott. Att jag åtminstone har kommit längre än många andra. Att jag är lite bättre än de flesta.

Jag börjar blunda för min inre tullindrivare och klistrar honom i stället på min omgivning.

Vad händer om jag förnekar min syndiga natur när Jesus går förbi mitt tullhus? Om jag inte finns där och inte hör honom säga de befriande orden: "Följ mig!".

Då blir jag i stället likt de skriftlärdade bland fariseerna. Jag står bredvid och rynkar på näsan när syndarna får tömma försoningens bägare i måltidsgemenskap med vår Herre.

Jag blir en olycklig åskådare till deras befrielse. De lyfts upp och jag lämnas kvar.

Jesus säger att han inte har kommit för att kalla rättfärdiga utan syndare. Att det inte är de friska som behöver läkare, utan de sjuka.

Att bli botad från synd kräver sjukdomsinsikt.

Om jag redan tror mig vara hel, blir jag onåbar för han som vill laga allt det som är trasigt i min själ. Om du förnekar din synd, stänger du honom ute. Då kan han ingenting göra.

Det är smärtsamt att se och bekänna sitt inre mörker. Fruktansvärt smärtsamt. Det är inte möjligt på egen hand. För detta behövs Guds hus och en gemenskap där Jesus är mitt ibland oss.

Att våga se sin synd är som att sätta sig ned framför Levis tullhus. Det är en prövning att våga sitta kvar där mitt i all damm och smuts, utan att låtsas vara något annat än den vi är.

Det är bara möjligt att stå ut med det, om vi tror på att han skall komma. Om vi tror att Jesus kommer att sträcka ut sin hand till oss och säga de räddande orden: "Följ mig!".

I dagens evangelium står det att Levi steg upp, när Jesus bjöd honom att följa med.

Det grekiska ord som här har översatts med "stiga upp" är ἀνίστημι (anistēmi). Det är sammansatt av en preposition och ett verb. Prepositionen ἀν betyder upp och verbet ἵστημι betyder stå. Uppstå alltså.

Ordet ἀνίστημι är det verb som oftast används när det nya testamentet talar om uppståndelsen från de döda. Så Levi stiger bokstavligen upp när Jesus kallar honom. Och han uppstår också från död till liv. All kärlek som legat död i hans bröst spritter till och vaknar upp.

Levi uppstår när Jesus kallar honom till tjänst i Guds rike. Han kommer på fötter och lämnar tullhusets alla synder bakom sig. Efter detta lever han inte längre för sig själv. Han lever för Gud. För Riket och för hela världsalltet.

Levi får glömma allt det som har hållit honom nere. Allt det som har stängt honom ute. Han får fyllas av kärlek och glädje. Han får lyftas upp. Han blir en del av det himmelska riket. Det eviga. Det lycksaliga.

Såsom det var för Levi, så är det också för dig. Jesus sträcker ut sin hand till dig och säger "Följ mig".

Han har redan vid tidens början förberett en plats åt dig i sitt rike. Den platsen är unik. Ingen annan kan fylla den. Riket kommer inte att vara komplett utan dig.

Du får ta hans hand och uppstå till livet. Du får bli en del av allt. Du behöver inte längre vara ut-
anför.

Du är kallad och Gud längtar efter dig!

Detta var min avskedspredikan i Vallentuna kyrka.

Stort tack Vallentuna församling för två fantastiska år 🙏🙏🙏

Efter sommaren väntar Uppenbarelsekyrkan i Hägerstens församling

Thomas Loréhn, präst